

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.270/2015/5.szám

A Kúria a dr. Rákosfalvy Zoltán ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Grébecz Kristóf Balázs jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Központi Hivatala alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. január 28-án kelt 14.K.34.383/2014/4. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.34.383/2014/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél személyi jövedelemadó adónemben 2003-2005, általános forgalmi adó adónemben 2004-2005 évekre bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. A másodfokú határozat postai kézbesítését az alperes 2009. december 8-án kezdeményezte, a felperes jogi képviselője címére. A tértivevény tanúsága szerint a postai szolgáltató 2009. december 9-én megkísérelte a határozat kézbesítését, a szolgáltató az ügyvédi iroda címén értesítést hagyott a tértivevényes küldemény érkezéséről, majd ismételten 2010. január 4-én került sor a kézbesítésre. A Magyar Posta Zrt. tájékoztatása szerint 2009. december 9-én összesen 8 db könyvelt küldemény érkezett a címzett részére, melyek között a címzett meghatalmazottja, dr. F. T. ezt a küldeményt nem vette át, kérte annak érkezéséről, a postahelyen történő átvétel lehetőségéről értesítés kiállítását. 2010. január 5-én a felperes kérelmet nyújtott be a jogerős határozat megváltoztatása, illetve az adó végrehajtáshoz való jog korlátozása iránt. A kérelmet az az adóhatóság elutasította azzal az indokolással, hogy a vizsgált évekre vonatkozó adómegállapítási jog a jogerős határozat 2009. december 9-én történő kézbesítésekor

még nem járt le, ezért a felperes kérelme nem megalapozott. A felperes keresetet nyújtott be az alperesi határozat bírósági felülvizsgálata érdekében.

A Fővárosi Bíróság a keresetnek helyt adott, az alperesi határozatot hatályon kívül helyezte és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte. Álláspontja szerint az a tény, hogy a posta eljárása nem felelt meg a kézbesítési jogszabályokban foglaltaknak „nem szolgálhat a felperes terhére”. Az új eljárásra tanúbizonyítás lefolytatását írta elő.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljárta Kúria a Kfv.I.35.003/2012/6. számú végzésével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Osztotta azt az elsőfokú bírósági álláspontot, hogy a tényállás további tisztázásra szorul, de arra mutatott rá, hogy a bizonyítás kiegészítése a tanú meghallgatásával a perben elvégezhető.

Az új eljárás eredményeként az elsőfokú bíróság 14.K.30.852/2013/4. számú ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően megváltoztatta és megállapította, hogy a 2003 és 2004 évekre áfa, szja, eho adónemekben tett megállapítások esetében az elévülés bekövetkezett, ezekre az időszakokra és adónemekre adóvégrehajtásnak nincs helye. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a postai kézbesítő nem a jogszabályokban foglaltaknak megfelelően járt el. Az első kézbesítés alkalmával a „a jogosult a küldemény átvételét megtagadta” tényről kellett volna feljegyeznie és a küldeményt vissza kellett volna küldenie az adóhatóság részére. Azonban a bizonyítási eljárás adatai alapján nézete szerint a szabályszerű kézbesítésre csak 2010. január 4-én került sor.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, a Kúria a Kfv.V.786/2013/6. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Rögzítette, hogy a postai kézbesítő 2009. december 9. napján megjelent az ügyvédi irodában, ahol az átvételre jogosult is ott tartózkodott és nem volt akadályoztatva az átvételben. Abban az esetben, ha az arra jogosult az iratot nem veszi át, az az átvétel megtagadásának minősül. Önmagában a kézbesítés kapcsán elkövetett szabálytalan, a postai szolgáltatások ellátásáról szóló 79/2004. (IV.19.) Kormányrendeletnek (továbbiakban: Kormányrendelet) nem megfelelő postai adminisztráció nem adhat alapot az adózó terhére, de javára szóló döntésnek sem. Az elsőfokú bíróságnak ezért a kézbesítéssel kapcsolatos bizonyítást a lehetséges és szükséges körben kell lefolytatnia és ennek során a beszerzett bizonyítékokat indokolási kötelezettségét teljesítve egyenként és egymással egybevetve kell értékelnie a megalapozott ítélet meghozatala érdekében. Az ügy jogszerű érdemi lezárásakor tehát döntenie kell abban a kérdésben,

hogya az alperes

megalapozottan állapította-e meg vagy sem az átvétel megtagadását, illetve alapos-e az ezt vitató kereset.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A a korábbi eljárásban beszerzett bizonyítékokat összevetve, akként foglalt állást, hogy 2009. december 9. napján a küldemény átvételének megtagadása okán a határozat jogerőre emelkedett. A felperest terhelte a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján annak bizonyítása, hogy az irodában jelenlévő dr. F. T. miért nem vehette át a küldeményt, meghatalmazott ügyvédje rendelkezik-e a hivatalos iratok átvételére vonatkozó olyan belső írásos a posta felé is hatályos utasítással, amelyben szabályozta, hogy mely hivatalos iratokat vehet át kizárólag a fél által meghatalmazott ügyvéd és melyek azok, amelyeket az ügyvéd meghatalmazása alapján megbízottai is átvehetnek. Arra is utalt, hogy a küldeményt nem látták el „sk.” jelzéssel sem, így ez sem indokolhatta az átvétel elutasítását. Arra a következtetésre jutott, hogy az irat átvétele megtagadásának minősült az ügyvédjelölti magatartás függetlenül attól, hogy a posta nem a kormányrendeletnek megfelelő adminisztrációval látta el az adott küldeményt. Mindezek okán a végrehajtási jog korlátozására és az elévülés megállapítására vonatkozó kereset alaptalan volt.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és a keresetnek megfelelő határozat meghozatala, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és új határozat hozatalára történő utasítása érdekében.

A postai szolgáltató a kormányrendeletben rögzített szabályok betartása mellett nyilváníthat valamely küldeményt megtagadottnak, ennek tényét a küldeményre és a kézbesítéshez szükséges okiratra fel kell jegyeznie, és csak ennek feltüntetésével küldhető vissza a feladónak. Ilyen eljárás lefolytatására a Posta részéről nem került sor. A Magyar Posta Zrt. a Kormányrendelet 29. §-a alapján járt el, vagyis értesítést hagyott hátra, majd második alkalommal 2010. január 4-én kísérelte meg a kézbesítést, ekkor már eredményesen. A kézbesítés vonatkozásában sem az adózót, sem meghatalmazott jogi képviselőjét mulasztás nem terheli. Semmi sem utalt arra, hogy az átvételt a felperes képviselője megtagadta volna. Nem került bizonyításra, hogy a címzett meghatalmazottja 7 db küldeményt átvett és egyedül a perbeli adóhatósági iratot nem vette át, hanem kérte annak érkezéséről, a postahelyen történő átvétel lehetőségéről az értesítés kiállítását. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt a körülményt, hogy a jogi képviselő székhelyén több ügyvéd is folytat ügyvédi tevékenységet, így 2002. június óta dr. B. A. ügyvéd és miután az alperesi határozat tértivevényén a melléklet alatt szerepel a B. felirat, így a jelenlévő meghatalmazott feltételelezhetette azt is, hogy az irat dr. B. A. ügyvédhez köthető. Az átvétel megtagadásával

összefüggésben kifejtett, a felperes rosszhiszeműségre történő alperesi hivatkozást visszautasította. A fentiek alapján változatlanul állította, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 164. § (1) bekezdése szerinti elévülés beállt. Mindezekre figyelemmel a jogerős ítélet a Pp. 206. § (1) bekezdésébe, a Kormányrendelet 26. § (1) bekezdésébe és 29. §-ába, valamint az Art. 124. § (2) bekezdésébe ütközik.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A perbeli esetben a címzett székhelyén jelenlévő meghatalmazott magatartását kellett értékelni a postai kézbesítésre vonatkozó kormányrendelet előírásai alapján. Abban kellett állást foglalni, hogy az alperesi irat érkezéséről és a postai szolgáltatóhelyen történő átvételről szóló értesítés kiállítására irányuló kérés a küldemény átvétele megtagadásának minősült-e a Kormányrendelet 26. § (1) bekezdése alapján.

E kérdés eldöntésekor azonban nem lehetett figyelmen kívül hagyni az ügyben keletkezett kúriai döntést. A Kfv.V.35.786/2013/6. számú végzés 6. oldal 1. bekezdése rögzítette, hogy „a rendelkezésre álló adatok szerint az egyértelműen megállapítható, hogy a postai kézbesítő ezen a napon megjelent az ügyvédi irodában, ahol az átvételre jogosult is ott tartózkodott, és nem volt akadályoztatva az átvételben, hiszen 7 küldeményt átvett, csak az alperesi határozatot nem. Abban az esetben pedig, ha az arra jogosult az iratot nem veszi át, az az átvétel megtagadásának minősül.”

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárást a kúriai iránymutatásnak megfelelően folytatta el, a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. §-ban foglalt előírásnak megfelelően értékelte, és vizsgálta, hogy volt-e olyan belső utasítás mely a küldemények átvétele vonatkozásában iránymutatást tartalmazott. Erre vonatkozóan bizonyítás a felperes részéről nem került előterjesztésre. A kézbesítés körülményeinek vizsgálata alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy, az átvételi jogosultságot belső utasítással nem korlátozó, a címzett székhelyén tartózkodó meghatalmazott küldemény átvétele elől elzárkózó magatartása a kézbesítés megtagadásának minősült, annak ellenére, hogy ennek megfelelő dokumentálása a postai szolgáltató részéről elmaradt. Mint ahogy arra helyesen utalt a korábbi kúriai döntés „önmagában a kézbesítés kapcsán elkövetett szabálytalan, Kormányrendeletnek nem megfelelő postai adminisztráció nem adhat alapot az adózó terhére, de javára szóló döntésnek sem.”

A kézbesítés valamennyi, az első fokú eljárásban feltárt elemének

helytálló értékelése alapján az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelő döntést hozott az alperesi határozat jogerőre emelkedése kérdésben, ebből következően helyes az az ítéleti döntés is, melyet az elévülésről és az adóvégrehajtáshoz való jog korlátozására irányuló kérelem elutasításáról hozott. Erre figyelemmel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2015. december 3.

**dr. Darák Péter sk. a tanács elnöke, dr. Heinemann Csilla sk.
előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró**